

РЕШЕНИЕ

№ 162

гр. ХАСКОВО, 15.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
ДАНИЕЛА К. НИКОЛОВА

при участието на секретаря Р. ЗЛ. Т.
в присъствието на прокурора Н. Б. В.
като разгледа докладваното от СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ Частно
наказателно дело № 20235600200549 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 17 и сл. от ЗЕЕЗА.

Образувано е по искане от ОП – Хасково, внесено въз основа на молба от съдебните власти на Султанат Оман - Главна прокуратура, предадена на 2.08.2023 год. чрез Министерство на правосъдието на Република България на Върховна касационна прокуратура – София за екстрадиция на лицето О. И. /Л. О./, *** гражданин, роден на *** год. в ***, притежаващ *** паспорт №*** на основание образувано срещу същото лице в молящата държава наказателно производство и издадена заповед за арест за престъпление по чл.360 от Наказателния кодекс на Султанат Оман, дефинирано като злоупотреба с доверие

Горепосочената молба за екстрадиция, ведно с приложените към нея документи е внесена от Окръжна прокуратура - Хасково с надлежен превод на български език, ведно с искане за вземане на мярка за неотклонение спрямо лицето на основание чл.15 ал. 1 от ЗЕЕЗА, което е било уважено в предходно производство от друг състав на ОС – Хасково и същото е задържано под стража до приключване на настоящото екстрадиционно производство.

Представителят на Окръжна прокуратура - Хасково не поддържа искането за

екстрадиция на лицето поради това, че Министерът на правосъдието на Република България не е установил условия на взаимност с молещата държава.

Защитникът на поисканото за екстрадиция лице се присъединява към това становище и намира, че молбата следва да се отхвърли.

Поисканото за екстрадиция лице О. И. заявява, че не желае да бъде предаден на съдебните власти на Султанат Оман.

Хасковският окръжен съд, като се запозна с получената молба за екстрадиция и всички приложени към нея документи, като прецени всички събрани по делото писмени доказателства и след преценката им поотделно и в тяхната взаимна връзка и зависимост, както и като анализира приложимите национални и международни норми по настоящия казус, отчитайки и становищата на страните в процеса, намира за установено следното:

Производството е образувано въз основа на горесцитираната молба от съдебните власти на Султанат Оман - Главна прокуратура за задържане, екстрадиция и предаване на лицето О. И. /И. О./, *** гражданин, роден на *** год. в ***, притежаващ *** паспорт, понастоящем живущ в ***, задържан на територията на Република България на основание образувано срещу същото лице в молещата държава наказателно производство и издадена заповед за арест за престъпление по чл.360 от Наказателния кодекс на молещата държава.

Към молбата са приложени: лични идентификационни данни за поисканото за предаване лице и е дадено подробно изложение на факти, съдържащо конкретно описание на деянието, за което в молещата държава е започнало наказателно производство срещу същото, а така също извадки от НК на Султанат Оман с приложимите текстове от същия, вкл. относно давността за наказателно преследване. Приложени са и копия и преписи от свидетелски показания на разпитани свидетели и от писмени доказателства, приобщени по делото в молещата държава.

Не са приложени - заповед за арест на лицето и акт за привличането му към наказателна отговорност.

Представя се по делото становище на Министъра на правосъдието на Република България, с което уведомява ВКП, че на основание правомощията му по чл.4 ал.2 от ЗЕЕЗА, след извършена проверка, не установява условия на взаимност.

При така установеното по делото становището на съда по молбата на молещата държава и внесеното искане от ОП – Хасково е следното:

Молбата следва да се отхвърли само и единствено на основание становището на Министъра на правосъдието на Република България за установена липса на условия на взаимност между Република България и Султанат Оман, без да се обсъждат останалите законни предпоставки и основания, при наличието на които същата може да се уважи или отхвърли. Това следва от повелята на нормата на чл.4 от ЗЕЕЗА.

Съгласно разпоредбата на ал.1 от същата, този закон се прилага при наличието на международен договор, по който Република България е страна, като го допълва относно

неуредените въпроси. Между Република България и Султанат Оман няма сключен договор за международно-правно сътрудничество по наказателни дела, а няма съмнение, че молещата държава, като неевропейска такава, не е страна по Европейската конвенция за екстрадицията. Разпоредбата на ал.2 пък повелява, че при липса на международен договор, законът се прилага при условията на взаимност, а тези условия се установяват от министъра на правосъдието. Така министърът на правосъдието е посочен от закона като единствения орган, компетентен да установи наличието на такива условия и същият не ги е установил.

Следователно в случая не се отнася за преценка на наличието на основания за отказ /абсолютни или относителни/, а е налице хипотеза, при която се изключва въобще приложението на закона относно конкретния казус. Поради това е безпредметно да се обсъждат както доказателствата по делото, така и наличието на законови предпоставки за уважаване или отхвърляне на молбата на молещата държава. Ето защо съдът не следва да иска и допълнителна информация от молещата държава относно липсващите приложения към получената молба - заповед за арест на лицето и акт за привличането му към наказателна отговорност.

Доколкото относно мярката за неотклонение се прилагат по аналогия разпоредбите на НПК, съдът намира, че решението на отказ да се допусне екстрадиция следва да се приравни на оправдателна присъда и по аналогия да се отмени мярката за неотклонение „задържане под стража“.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТКАЗВА екстрадицията на О. И. /И. О./, *** гражданин, роден на *** год. в гр.***, обл.***, ***, притежаващ ***паспорт №****, понастоящем живущ в ***поискана от съдебните власти на Султанат Оман на основание образувано срещу същото лице в молещата държава наказателно производство и издадена заповед за арест за престъпление по чл.360 от Наказателния кодекс на Султанат Оман.

ОТМЕНЯ мярка за неотклонение „задържане под стража“, взета спрямо О. И. като поискано за предаване лице.

Решението подлежи на обжалване и протест пред АС-Пловдив в 7 - дневен срок от днес.

Препис от решението след влизането му в сила да се изпрати на Министъра на правосъдието за уведомяване на молещата държава и на Върховна касационна прокуратура.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____